

kat". 1940. november elején Sztójay egyik követi jelentésében szinte hisztérikusan közölte, hogy addig nem lehet szorosabbra fűzni a német–magyar kapcsolatokat, amíg a zsidókérdést Magyarország meg nem oldja. Azt állította, hogy a németek rosszállással tekintenek Magyarországra, és egyre türelmetlenebbek a zsidókérdés megoldásának késése miatt. „Úgy találom, a zsidókérdés alakulásának oly messzemenő a jelentősége, hogy döntően befolyásolhatja a német–magyar kapcsolatokat, sőt mi több, felelősségem teljes tudatában merem állítani, hogy ez a legdöntőbb tényező mind között.”¹¹²

Telekire tehát nagy nyomás nehezedett, s igyekezett bizonyosságát adni, hogy ő személy szerint, de az ország is hű a Birodalomhoz. November 20-án Csáky társaságában Bécsbe sietett, és gondja volt rá, hogy a szeptember 27-én kötött német–olasz–japán háromhatalmi egyezményhez mindenki mást megelőzve Magyarország is csatlakozzék.¹¹³ Tárgyalt Hitlerrel és Ribbentroppal a háborúról, általában a világhelyzetről és ezen belül a magyar–német kapcsolatokról, s ő volt az, aki szóba hozta a zsidókérdést. Mint mondotta, amint megkötik a békét, a zsidókat el kell távolítani Európából. A Schmidt vezette jegyzőkönyvben az áll, hogy Hitler véleménye szerint az európai zsidókérdés megoldása a leendő béke egyik legfontosabb pontja. Ekkor még nem született meg a döntés a végleges megoldásról, s így a Führer kilátásba helyezte, hogy az érdekelt országokat lehetőség szerint be kell kapcsolni a rendezésbe, Franciaországot pedig kényszeríteni kell, hogy bizonyos gyarmatait engedje át¹¹⁴ erre a célra.¹¹⁵

Magyarország azzal, hogy nem sokkal az antikomintern paktumhoz való csatlakozás után aláírta a háromhatalmi egyezményt és kilépett a Népszövetségből, feladta semlegességét, és sorsát formálisan is a tengelyhez kötötte.

Összeesküvés Jugoszlávia ellen

Miután a tengelyhatalmak Nyugaton elérték céljaikat, 1940 első felében a Balkán felé fordult érdeklődésük. Németország és Olaszország egyaránt elsősorban mint nyersanyagforrásra tekintett erre a térségre, voltak azonban távolabbi céljaik is, ezek viszont már keresztezték egymást. A németek ugródeszkaként kívánták felhasználni a Balkánt a Szovjetunió tervbe vett megtámadásához és az angolok kezében lévő Közép-Kelet meghódításához, az olaszok ezzel szemben a Földközi-tenger térségét akarták céljaik szolgálatában „olasz tengerré” tenni. Nagyravágyó terveik megvalósításának első lépéseként 1940. október 28-án hitszegő módon megtámadták Görögországot. A két európai tengelyhatalom el-